

Vintersorg, Kosmosaik

Ur medvetandets reflexer
Skapas magnifika salar och modesta rum
Det lilla krymper, det stora vxer,
Vxer utanfr universum

Dr arstiders utspridda glitterstnk
Frenas i varje stjrna
Ty vinterkld och sommarblnk
Delar samma krna

Forma handen till en kikare
Riktade den mot mrka vven
Som tjnar som fantasins berikare
Och din sjl lyfts till mangloben, ven

Om ditt sinne r tyngre n jordens sjlv
Och av fa nyanser rik
Sa dras den till Vintergatans silvriga lv,
Mot hjdernas kosmosaik

En motpol till sjlva tidens rynkor
Virvlar pa himlens svarta hav
Och beglnser hllar some ej rds sina skrynklor,
Bebodda av vide, mossa och lav

Ljusvagors bljande karisma
Stter alla skyar I brand
Som trffar gats prisma
Och fr mig till frlovade land

Forma handen till en kikare
Riktade den mot mrka vven
Som tjnar som fantasins berikare
Och din sjl lyfts till mangloben, ven

Om ditt sinne r tyngre n jordens sjlv